

ALBINA

REVISTĂ POPULARĂ

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moga
G-I.P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodosiu
I. Gtescu	C. C. P.-Tașcă.

Stramb

Noua Parfumerie și Drogerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și săpune alese, briliantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonie, de lavandă, de verveine și portugal, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesse și cosmetice higienice, pieptini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, termometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menajiu, ca: ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sârmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburi alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat ulei din ficat de morun pentru cura de iarnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum: bugițe, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ceaiuri, dragăle, elixire, emulsii uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuințate la vindecarea suferințelor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituente ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de câncărie și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetricii și Chirurgiei, Opticii și Dentisticii, ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberoane, ploști și lighiane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, seringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pūlversitoare și vaporisatoare, preservative, suspensoare, termometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu, platină, faianță și porcelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonamentul în străin, pe an lei 6
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

G. Coșbuc, Ploi de sânge și de cenușă.—Econ. D. Georgescu, Predică la Sf. Nicolae.—
 Ș. Teodorescu-Kirileanu, Cain și Avel (legendă).—C. Rădulescu-Codin, Trei frați (poveste).—
 I. St. Murat, Starea agricolă a României la finele lunii Noiembrie. — V. S. Moga, Lucrări
 agricole în Decembrie: Lucrările la câmp; Hrana vitelor; Pritocitul vinului; Dospirea tu-
 tunului; Lucrările în pădure; Comptabilitatea. — Ir. Popescu, Lăptarul.—T., Conferințele
 măestrilor de gimnastică.—Din «Monitorul Oficial».—Prețul cerealelor.—R., Cantinele șco-
 lare.—Cronica săptămânii.—Informațiuni.

Părerii și propunerii: T., Propunerii pentru școlile de adulți.

Roman: Primejdioasele întâmplări ale Marineiului franțuz Ludovic Tregan în Noua
 Guinee (povestite de el însuși), trad. de C. C. Pop-Tașcă: Capitoul V (urmare). (Cu o ilu-
 strație).

Ilustrațiuni: Sfântul Ierarh Nicolae. — Biserica din Bălteni, zidită în 1626. — O laptă-
 gioaică belgiană.

Pagina glumeață: Cățelul iscusit — poveste fără cuvinte (8 ilustrațiuni).

Ploi de sânge și de cenușă.

Că plouă câteodată și cenușă din cer, nu e de mi-
 rare, gândeam eu. Peste Gomora și Sodoma a
 a ploat foc, și iarăși nu e de mirare. Am auzit
 apoi că plouă uneori pucioasă, alteori pietre, ba
 câteodată și sânge și noroiu. Iar la Predeal vara
 eu am văzut de vr'o câteva ori plouând broaște. Ce lucru
 mare ar fi să vezi plouând fleici odată din cer, căci după
 spusa bătrânilor ar fi plouat într'o vreme cârnați, și dacă
 se poate una, s'o fi putând și ceealaltă.

Ploi de sânge au fost și în anul acesta prin Spania su-
 dică. Oamenii de acolo le văd mai des și tot mai cred —
 așa numai ca să nu-și uite obiceiul — că ele sunt semne
 dumnezeiești și că prevestesc războaie. Dar nu cred cu tot
 dinadinsul și pricep acum că într'adevăr nu plouă sânge,
 ci un fel de apă roșie. Tot așa cum locuitorii din Africa
 nordică văd adeseori plouând cerneală peste ei. De altfel

și în Anglia plouă uneori cerneală, dar Englezii știu bine ce e și dau vina pe miile de coșuri de fabrici a căror sgură mărunță umple văzduhul și înnegrește apa ploii.

Peste țările cari mărginesc marea Adriatică plouă mai în fiecare an cenușă, adusă de vânturi din apus. Peste Maroc, peste Portugalia și Spania sudică uneori plouă așa de multă că aduce pagubă câmpiilor și face mult rău plantelor. Pânza ploii însă e mai lată, ea se întinde peste toată Spania până în Pirinei și chiar peste sudul Franciei, și tot așa dincolo în Africa până spre Sahara, dar spre marginile pânzii ploaia de cenușe e tot mai slabă și mai slabă până se pierde. Și tot așa slăbește ploaia cu cât înaintează peste Europa spre Răsărit. Peste Italia e mai slabă, iar pe malurile Dalmației și ale Istriei încetează cu totul. Peste oceanul Atlantic nu se vede nicio ploaie de cenușă, cu toate că ea e adusă peste Ocean din uriașele câmpii ale Americii sudice. Deci vânturile ridică această «cenușă» din America și o asvârl peste Ocean în Europa. Intr'adevăr nu e cenușă, ci pulbere, uneori neagră de tot alte ori numai negricioasă, ori sură, ori roșietică, dar adeseori și roșie ca sângele. Dacă acum pulberea aceasta s'amestecă întâmplător cu ploaia ori cu zăpada, picurii de ploaie ori fulgii de zăpadă sunt negrii ori roșii, și iată deci ploaia de cerneală și de sânge. Pulberea aceasta nu e numai pământ ori piatră sfărâmată, ci mai ales cruste de infusorii — de acele animale mici, cari adunate câte cinci mii la un loc într'un singur mănuchiș pot trece toate de odată prin urechile unui ac — din neamul acela de infusorii cari au fost găsite până acum, vii ori împietrite numai în America sudică. Crustele lor — coaja acestor animale ca a racilor — sunt roșii, și ele fac «ploile de sânge». Vânturile cari le aduc sunt acele cari se numesc «passate» și bat regulat și cu mare putere dinspre Europa spre America, și îndărăt, ca niște vapoare cari ar trece regulat peste ocean incolo și înc-oace.

Peste Africa această pulbere cade neagră ca funinginea, fiindcă e amestecată în mare măsură cu praf negru pe care-l ia din pustiile Saharei. Această pulbere adusă din Apus spre Răsărit nu e așa de primejdioasă cum e cea adusă de alt vânt din spre Sud spre Nord, din Sahara, și care ajunge uneori până prin Spania. Vântul acesta grozav, numit de Spanioli *solano*, bate în răstimpuri, isbind în

unde, ferbinte și iute, par'că ar fi suflarea dogoritoare a unui uriaș. El aduce pulbere neagră, așa de înfocată că nu poți pune mâna pe ea, un nor negru și ca un părete din cer până în pământ, care face noapte ca'n mormânt pe unde trece și arde frunzele copacilor în cât ele cad ca toamna pe jos și rămân copacii pârlți ca de foc. Vântul nu e numai grozav de iute, ci vine și cu vârtejuri mari și bate cu putere de rupe copaci. El are însă anumite timpuri când bate, așa că oamenii știu să se ferească de el. Să-și închipue cetitorul un vânt de zece ori mai turbat decât un crivăț la noi când viscolește, și pe cât de rece e acesta pe atâta și și mai ferbinte celalalt și că ar ridică munți de zăpadă și i-ar asvârlî dintr'o parte într'alta lăsându-i să cadă răpăind de sus, și atunci ar vedea în gând un solano peste Sahara, dar să nu uite întunicul ca în Iad.

Acestea sunt ale vântului. Ploi de cenușă mai sunt și de alt soi. Unele, ce-i dreptul nevinovate, dar adevărate ploi de sus din văzduh, a căror cenușă nu e de pe pământ ci din cerul lui Dumnezeu. Dar le las acum de o parte, ca să mă întorc la ele mai târziu, când voi avea locul potrivit să vorbesc despre ploile de stele și de pietre din cer. Ploi de pulbere, mai groaznice decât altele pricinuite de vânturi, sânt cele de cenușe ale vulcanilor. Și acesteia i se zice numai cenușă, dar e tot pulbere de cruste sfărâmate (dar se găsesc adeseori și întregi) de infusorii și de alte asemenea animale microscopice, ca și pulberea ce o aduc din America vânturile passate. Orice erupțiune vulcanică începe de obicei cu asvârlire de cenușă, cu fum mult săgetat de fulgere și cu mare vuet în pântecel muntelui. La anul 79 după Hristos, Vezuviul a izbucnit fără de veste și trei zile a tot plouat cenușă ferbinte, și cât de multă a plouat o putem pricepe din peirea celor trei orașe Herculenum, Stabiae și Pompeji, de sub poalele muntelui, pe care le-a îngropat cu totul cum îngropi sicriile în pământ. Mai anii trecuți muntele Pelée din insula Martinica a nimit cu cenușa sa întreg orașul St. Pierre, în care au murit peste 40 000 de oameni. La 1883 vulcanul Krakatau, din Iava, a plouat atâta cenușă încât marea pe o suprafață așa de mare cât a Franciei purtă un strat de cenușă gros dela 20 până la 40 de metri, iar câtă a fost luată de vânturi a fost împrăștiată peste toată suprafața pământului.

tului, așa că a ajuns și prin Europa după vr'o 4 luni și a nins încet vr'o câteva zile.

Tot în Iava, vulcanul Gurungguntur în 1843 a asvârlit, după calculele făcute atunci, vr'o șaptesprăzece milioane de tone de cenușă, al cărei strat de felurite grosimi a acoperit o bucată rotundă de țeară cam cât e suprafața Oltenei noastre, nimicind toate florile și erburile.

Un naturalist olandez, martur ocular, descrie peirea ce a făcut-o la 1822 vulcanul Gumung-Gelungung din Japonia. Spre Miazăzi de acest munte eră o provincie cu sute de sate frumoase, bine cultivată și cu vr'o două milioane de locuitori. Eră într'o zi de Octomvrie, și soarele lucea frumos pe un cer senin, și totul eră în liniște și pace. Deodată, din fundul pământului, s'auzi un vuet întiorător, ca și când s'ar fi rupt ceva în adâncurile de sub pământ, și într'aceeași clipă a fuferat din craterul muntelui un uriaș stâlp de fum care cu o iuțea de fulger a cuprins tot cerul și, până a nici nu prinde de veste ce e, s'a făcut noapte așa de întunecată de nu-ți vedeai nici mâna. N'a trecut nici cinci secunde și mii de oamenii au fost îngropați. Parte din ei au fost uciși de noroiul ferbinte ce cădea de sus din aer în cantități uriașe, parte de valurile râurilor de apă ferbinte care isvorau din gura muntelui cu mare sgomot și aduceau noroiu și stărămături de stânci, încând în câteva minute pe o suprafață de mulți kilometri patrați și sate și câmpii și păduri, pretăcând tot locul într'o mlaștină cu aburi ferbinți. Și în sgomotul acestor ape năvălitoare, amestecat cu urletul muntelui, cu trosnirea stâncilor isbite una de alta, și cu vaetul desperat a multor mii de oameni, s'auzau de sus tunete neconținute, iar prin văzduh alergau fulgerile încrucișându-se din toate părțile în norii deși cari tot sporeau prin condensarea aburilor din vale. Trei ceasuri a ținut asta; apoi deodată s'au potolit toate și pe la cinci după amiază toate erau trecute. Cerul s'a înseninat pretutindeni și soarele care înainte cu trei ceasuri luminea peste o țară încântător de frumoasă, acum în amurgul serii strălucea peste o pustiire jalnică, peste un pământ din care dispăruse orice verdeață și orice vietate, și cât vedeai cu ochii erau numai câmpii negre de lavă ce aburea, și de noroiu.

Nu se vedeă nici-un om, și 'eră o tăcere, ca și când dela facerea lumii nimeni n'ar fi trăit pe acolo. Pământul se scufundase cu vr'o cinsprezece metri, așa că văile și colinele și-au schimbat poziția, încât locuitorii când s'au întors după două zile n'au mai putut să recunoască locul satelor lor.

G. Coșbuc.

Predică la Sf. Nicolae.

Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oi.

Fraților, după cum rudele, prietenii sau cunoscuții se adună adesea la un loc, spre a se sfătui între ei, sau a mai vorbi despre cele ce li s'au întâmplat în trecut, ori a-și mai aduce aminte despre aceia dintre ei, cari au trecut din această viață pământească; tot așa și Biserica a statornicit ca noi creștinii să ne adunăm în anumite zile, pentru ca să primim învățătură cum să ne purtăm și să luăm pildă din viața sfinților cum să ne facem plăcuți lui Dumnezeu.

De aceia biserica a hotărît că în fiecare sărbătoare să se facă pomenirea unui sfânt, cum este ziua de azi, când prănuim viața și faptele Sf. Nicolae.

După cum un păstor bun păzește turma sa și o apără de lighioanele sălbatice cu prețul vieții lui, tot asemenea și Sf. Nicolae a știut să poarte turma sa duhovnicească, adică pe creștinii de sub conducerea lui, pe calea cea bună și a luptat contra oamenilor răi și necredincioși, deși aproape eră să fie omorît de acei oameni. Prin aceasta el s'a făcut ascultător cuvintelor Domnului nostru Iisus Christos, că adică, *păstorul cel bun își pune sufletul pentru oi.*

Dacă Sf. Nicolae și-a pus viața pentru creștini, cauza a fost că aveă credință nestrămutată în Dumnezeu și în învățătura sa Dumnezeiască, de aceia și biserica îl numește *îndreptător al credinței și chip al blândețelor.*

Sărbătoarea Sf. Nicolae îmi dă prilejul de a arătă, *care sunt foloasele credinței și ce rău aduce necredința.*

Fraților, în viața noastră de toate zilele avem trebuință de credință, nu numai pentru ca să cunoaștem pe Dumnezeu, dar și pentru a ne agonisi cele trebuincioase pentru viață. Așa, plugarul n'ar mai semăna ogorul său, dacă n'ar aveă credință că Dumnezeu va da ploaie la timp ca să se

facă bucatele. Negustorul n'ar băga capitalul său în marfă, dacă n'ar avea credință că va câștiga; lucrătorul n'ar mai lucra dacă nu va fi încredințat că va câștiga atât cât îi trebuie ca să-și ție casa sa; iar părinții n'ar mai cheltui cu copiii lor prin școli, dacă n'ar avea credință că ei au să învețe și să-și facă un rost în lume.

Tot credința este care face pe oameni să se grupeze între ei, ca să se ajute la trebuințele lor și să facă tot felul de lucrări, pe care unul singur n'ar putea să le facă.

Vedem dar cât de folositoare este credința.

Sfântul Ierarh Nicolae.

Nu tot așa este cu necredința. Dacă plugarul nu va avea credință că au să se facă bucatele, nu va mai ară; și așa se va întâmpla și cu cel ce voește să se apuce de o negustorie, cu lucrătorul sau cu părinții: fără credință vor lăsa totul baltă.

Credința se aseamănă cu lumina și căldura soarelui și cu umezeala pământului, cari fac ca să crească plantele încetul cu încetul; iar necredința se aseamănă cu bruma, care într'o singură noapte prăpădește plantele, pe cari lumina, căldura și umezeala, abia le-au crescut o vară întregă.

Credința lucrează încet, dar ajunge totdeauna la țintă; necredința strică în scurt timp aceia ce credința a zidit ani de zile. Câte grupări de oameni făcute cu gândul de a lucra ceva, câte începuturi de lucrări și chiar familii au fost stricate, din cauză că s'a ivit necredința între cei ce le formau.

Când Domnul nostru Isus Christos a spus că credința este în stare să mute munții, n'a spus un neadevăr, pentru că ciocanul, purtat de mâna omului care crede în puterile sale, surpă munții pentru a-i preface în palate, astupă cu ei mărilor sau lacurile, cât îi netezește pentru a face în locul lor orașe.

Credință însă în puterile omului, trebuie unită cu credința în Dumnezeu. Dacă nu este unită cu ea, omul adesea uită pe Dumnezeu, ajungând să se încrează prea mult în puterile lui și atunci pune sub picioarele lui pe cei mai slabi sau mai săraci de cât el. Prin aceasta se face vinovat înaintea lui Dumnezeu și nu va scăpa de pedeapsă.

Credința în Dumnezeu ne spune că el vede toate faptele noastre și nu va lăsa nepedepsite faptele cele rele și nerăsplătite pe cele bune. Ea ne spune că Dumnezeu rabdă mult, dar când își va arăta mânia sa, ea este îngrozitoare. Este destul ca el să ordoane cerului ca să nu plouă, sau să trimeată duhul cel rău ca să bage vrajbă între fiii aceleiași țări sau între două țări vecine și va fi vai și amar de noi.

Credința în Dumnezeu ne învață să ne iubim și să ne ajutăm unul pe altul ca niște frați adevărați. Pe baza acestei credințe, creștinul dacă are avere, ajută pe cei lipsiți; dacă este mai luminat la minte, învață pe cei neștiutori și le arată calea cea bună; iar când vede pe vreun om mergând pe calea cea rea, îl ceartă fără a se teme, căci el nu caută în fața nimănui.

Credința a făcut pe atâția oameni avuți să facă biserici, școli și spitale unde să se roage creștinul, ori să capete învătătură sau sănătate în caz de boală.

Prin credința sfinții au putut face ca dreptatea să iasă biruitoare, au înfruntat răutatea celor necredincioși. Pentru credința în Dumnezeu și-au vărsat sângele proorocii; tot pentru ea a fost restignit Domnul nostru Isus Hristos și au fost omorâți mai toți sfinții, pe care îi prăznuște biserica noastră creștină.

Credința creștină, pentru ca să crească, a fost udată cu sângele celor drepti, începând cu prooroci și sfârșind cu cei din urmă mucenici, iar sângele cel mai prețios a fost al Domnului nostru Isus Hristos.

Numai așa credința creștină a putut stinge cearta și dușmănia dintre oameni și țări, adunându-i sub umbra crucii și făcând din cei mai mari dușmani ai bisericii, cum s'a întâmplat cu Sf. Apostol Pavel, apărătorii ei cei mai curagioși.

Cum vedem, fraților, credința ne întărește în viața noastră zilnică și ne face să ne apropiem de Dumnezeu prin faptele noastre cele bune. Pildă de credință găsim în viața sfinților, pe care biserica îi prăznuște în sărbătorile de peste an.

Astăzi biserica ne pune înainte sărbătoarea Sf. Nicolae, nu numai pentru a ne aduce aminte de el, cât mai ales spre

a lua pildă din viața lui, cum să știm ca să ne facem datoria de creștini. Aceasta ne-o spune și Sf. Ion gură de aur, când zice: *Veți lăuda pe sfinți, dacă veți fi următorii faptelor aceloră.*

Mulți însă dintre creștini nu-și dau seama de motivul înființării sărbătorilor. Unii cred că ele sunt făcute ca să avem timp spre a petrece sau să facem tot felul de răutăți. Sărbătorile însă sunt făcute, ca să ne curățim sufletul prin mergerea la biserică, făcându-ne datoria de creștini.

Înainte de sărbători ne curățim casele, ne spălăm și ne îmbrăcăm mai bine. Aceste lucruri sînt bune, dar oare ne gândim noi să ne curățim și sufletul, după cum ne curățim casa sau corpul? Sau avem prilej în sărbători să ne întinăm și mai mult sufletul, socotindu-le bune de a ne da la petreceri și desfrănări; iar nu la fapte vrednice de creștin?

Dar la petreceri se adună sărac cu sărac și bogat cu bogat, așa că săracul spune păsul său tot unui sărac, care nu-i poate ajuta la nimic; iar cei bogați vorbesc de ale lor, fără a se gândi la cei săraci, căci nu-i văd înainte.

În biserică însă se adună și bogat și sărac. Aci ascultă și unul și altul învățătura bisericii, care, prin cuvinte potrivite, învață și pe unul și pe altul cum să-și facă datoria. Aci se învață a se purta unii față de alții ca frații, bogatul fiind socotit ca un frate cu dare de mână, care ajută pe fratele său cel lipsit. Aci învățăm cum să ne facem datoria și către oameni și către Dumnezeu.

Să urmărim dar exemplul Sf. Nicolae, care cu tăria credinței a putut birui pe necredincioși, să ascultăm glasul bisericii, căci de când glasul bisericii nu mai este ascultat, credința în Dumnezeu nu mai este, încrederea dintre oameni a dispărut; iar mânia lui Dumnezeu a început să ne urmărească, căci unde se înmulțesc fără de legile, acolo se arată și mânia dumnezească.

Econ. D. Georgescu.

INȘTIINȚARE

Rugăm pe iubiții noștri abonați rămași în urmă cu plata abonamentului să se grăbească a-l achita. Pe acei cari ne datoresc pe mai mulți ani din urmă, fi rugăm a ne trimete cât mai neîntârziat posibil măcar parte din datorie, dacă le vine greu să trimeată odată tot. Anul al XI-lea fiind deja început, rugăm a ni se trimete abonamentul pentru a ne scuti de cheltueli cu trimiterea chitanțelor prin poștă, avize de plată, etc

Administrația.

Propuneri pentru școlile de adulți.

Un cetitor al revistei, desigur învățător, face următoarele propuneri pentru înflorirea școlilor de adulți la sate.

1) Absolvenții școlilor rurale, rămași în satele lor, să fie supuși obligativității în școlile de adulți până la 21 ani.

2) Rezerviștii și soldații cu schimbul să fie obligați de autoritatea militară ca să frecventeze aceste cursuri.

3) Autoritățile comunale să fie îndatorate a da tot sprijinul pentru bunul mers al școlilor de adulți (luminat, încălzit, sfaturi tinerilor etc).

4) Preotul să colaboreze din toate punctele de vedere pentru ca rezultatele să fie încoronate de izbândă.

C.

CAIN SI AVEL

-- LEGENDĂ --

Spice că Adam a avut doi teciiori: *Caina* și *Avel*.

Caina stă pe lângă casă; *Avel* umblă pe deal, cu oile.

Cel de acasă nu-și afla stare, nici ca cum, toată ziua treabă: ba fă ceea, ba iasta; drege, tocmește, mă rog... ca la casa omului, când se mai gătește treaba?

Cel cu oile, umblă numai după ele, da nici nu se trudiă, nici nu-și bătea capul cu atâta amar de trebi; umblă hoinar toată ziua, dârlăind din gură și căscând a lene.

Caina, a însemnat în inimă, lucrul ista ș-a prins ură pe *Avel*: cea numai se desfătează și el duse greul casei.

Și i-a venit în gând să-l omoare pe *Avel*; dar nu știa

cum să-i facă capătul, că lumea eră proastă pe-atunci, nu prefăcută ca acum.

Cum mergea, Caina, într'un rînd cu mîncare la frate-su, numai ce vede înăruindu-se dintr'un deal o stîncă și cum a venit de-a tavalul, în vale, a ucis v'o 2—8 capre, și Caina cum a văzut întâmplarea asta, i-a răsărit în minte, cum să-l omoare pe frate-său, Avel. . .

Atunci i-a dus mîncarea frăține-su; cela a mîncat și Caina s'a întors acasă.

Intr'altă zi, când s'a mai dus cu mîncare la Avel, l-a găsit dormind sub o coastă de deal. Caina în loc să-l treziască, la mîncare, el s'a suit pe deal, a înăruit câteva stînci și uha a nemerit drept în capul lui Avel și el a rămas mort pe loc! . . .

Caina se duce acasă și spune tătâne-su că l-a găsit pe Avel ucis de-o piatră.

Lui Adam nu i-a dat prin cap, că l-a ucis Caina; el a socotit că niște capre au înăruit o piatră și cum dormia, nu s'a putut păzi și i-a făcut capătul.

Adam și tu nevastă-sa s'au dus să-l vadă. Mă-sa, ca femeile, când l-a văzut a început a plînge că nu știă să-l bocească cum fac acum muerile. Tat'su stă și se uită la dânsul; nu știă cum să-l îngroapē și cum se face mormântul.

Cum ședeau așa, iaca vede-o vrabie c'un gîndac în cio-cușor, l-a pus jos, pe pămînt, acoperindu-l cu țărână ori cu nisip—cu ce-a fi găsit—și pe urmă a zburat în treabă-și.

Adam a văzut minunăția asta, a chemat pe Eva și i-a arătat ce-a făcut păsăruica.

— Așă să facem și noi cu Avel, decât l-om lăsa să-mănânce niște câini ori niște cioare ca pe-un hoit.

Numai așa i-a venit în cap lui Adam, ca să facă groapa și să-l înmormânteze.

Dar D-zeu care-i mare și vede toate, nu l-a cruțat pe Caina, care a făcut *cel întâi omor*. L-a luat și l-a pus în lună, întocmai așa cum a ucis pe frate-su Avel, ca să vadă oricine cât a fi lumea și pămîntul pe *ucigașul cel de'ntâi!* . . .

De-aceea se vede 'n lună un chip de om stînd în picioare și unul lungit, jos la pămînt.

S. Teodorescu-Kirileanu.

Biserica din Bălteni, zidită în 1626.

TREI FRAȚI

— Poveste —

De mult, de mult... ci-că eră un *rumân* cu femea lui așa de săraci că nici șoarecii n'aveau ce căută în casa lor. Și nu erau leneși, cum ar zice unul și altul; nu, ferit-a Sfântul! Munceau și ei în rândul oamenilor, se străduiau, săracii, zi și noapte, doar ar răgădui ceva în lumea asta, da... par-că eră un făcut. Tot ce agoniseau se ducea pe apa Sâmbetei.

Odată numai... bietul om încropi și el câțiva gologani de-și cumpără o pereche de opinci. Le lucră frumos cu șabace și cu vârzoabe de toată mândrețea, le încălță o zi la lume și, seara când veni, le puse acoloa lângă talpă să se mai svinte. Și mare bucurie simțea, sârmanul.

Da, când se scoală a doua zi, ia opincile, dacă ai de unde! Caută-le încoa, nu-s; caută-le încolo, de surda!

— Hei, nevastă — zice el — nici d'atâta n'avurăm parte. De acū, aici nu mai e chip de trăit. Trebuie să ne luăm lumea 'n cap. Și vezi tu, par'că nu mi-ar veni să părăsesc locul unde și-a târit ale zile și bietu taica, Dumnezeu să-l ierte! Că de multe ori, n'avea nici el după ce bea apă, de mi-a lăsat ca moștenire dor cântecul:

— Sărăcie, ce-ai cu mine?

— M'am avut cu tat-tău bine.

«Da așa de săraci cum suntem noi, n'a fost el și nici nu cred să mai fie om pe fața pământului. Și, rău, ne rău, trebuie să să plecăm, că de mult îmi pusesem eu în gând să-i trântesc o bătaie lui Dumnezeu și l-am tot *apestit*. Da acū nu mai merge. Hai să-l găsim că trebuie să fie el vârit undevă. N'are să scape de mine nici în gură de șarpe».

— Hai, de!

Și pornesc la drum. Merg ei astăzi și merg mâine, până când, la o râspântie, întâlnesc un moșneag cu barba albă colilie și părul până 'n călcăie.

— Bună ziua, moșneagule.

— Mulțumesc dumneavoastră, taicule. Da... încotro cu Dumnezeu?

— Ia; moșicile, ne-am luat lumea 'n cap, de sărăcie. Și ne ducem așa, până om întâlni pe moșu Dumnezeu, să ne dea socoteală: de ce ne lasă să murim de foame? O pereche de opinci răgăduisem și eu. Acu mi-le-a luat și p'alea.

— Așa o fi, taicule, zice Sfântulețul, că el eră moșneagul. Da acu întorceți-vă acasă și luați găina asta de la mine. Iți fi mulțumiți și-ți aveă și voi ceva pe lângă casă.

Pe urmă, n'apucă ei să zică «bodaproste» că unchiașul se și face nevăzut.

Uluiți, bieții oameni se bucură și d'atâta; pun mâna pe găina și își iau tiliuțele spre bordeiu.

Cum mergeau așa pe drum, se uitau cu scârbă la pasăre.

— Ti nevastă! Ce urită și păjărită e!

Și, cum îi luau ei seama, uite că găina le face un ou frumos, frumos cum nu mai văzuseră.

S'au bucurat, nevoie mare. A luat nevasta oul și l-a pitit în sân. Găina le-a mai ouat unu până seara, de s'au pus oamenii pe gânduri:

— Ei, bărbate, găina asta e de *mir*. Pesemne unchiașul ăla a fost putere dumnezeiască.

Să fi văzut pe urmă în bôrdeiu, ce jocuri pe copii cu oule — că, uitasem să spui: oamenii noștri aveau trei dolofani de feciori, haidoși, nu glumă.

După cinci zile răgăduise creștinul zece ouă și . . . hai cu ele să le vândă. Se duce la târg și începe:

— Ouă de vânzare, neică, mă! Hai la ouă!

Da nu le cumpără nimeni. Ce rumân le vedeă, nici nu mai întrebă de preț și-și vedeă de drum. Aleargă bietul om încoă, aleargă încolo, strigă ce strigă, da de surda!

I-se urîse și lui cu atâta umblet pentru nimica toată și-i chio răiau mațele de foame că, vezi dumnata, trecuse de nemiez și el nu îmbucase nimic în ziua aceea.

Dacă vede și vede se așează pe un răsloj să-și mai odihnească trupul, când, hei târziu se pomenește cu un Ovreiu.

— De vânzare oule, băete?

— De vânzare, jupâne, — răspunde omul necăjit, socotind că și ăsta îl ia la vale.

Ovreiul le ia seama bine.

— Cât să dai la mine?

— Ei, cât? O sută de lei.

Și spre mare mirare a săracului, ovreiul scoată din flențele lui atâtea sute de lei câte ouă aveă și i-le numără 'n palmă.

— Țino, măi omule și când ai, să mai aduci la mine că eu plătesc.

I-a dat ouăle, ba i-a adus și a doua zi și a treia zi și așa mereu. Luă bani, nu glumă, dela *letinul* ăsta, ba-i cerea și o mie de lei pe unul și Ovreiul îi da bucuros că, bagseamă, ouăle erau de diamant.

Azi, așa mâine-așa, . . . uite că omul se îmbogățise nevoie mare și, de, că ăi bogăți, și-a croit case mari și mândre, acareturi . . . ba și-a tocmit și o bucătăreasă. Copiilor le-a făcut o casă d'a bașca, unde a adus un dascăl să-i mai învețe ale cântări

Iar păsării, comoara lor, i-au făcut o colivie frumoasă, frumoasă de mai mare dragul să te uiți la ea.

Și, pe urmă, dă Doamne bine! Cine trăia ca ei? Sănătoși erau, copii aveau, avere creșteă din zi în zi. Au dus-o oamenii în bine și belșug, vreme lungă să le-ajungă . . .

* * *

Da, rău e, Doamne, când Ucigă-l-toaca își vără coada într'o casă de oameni!

Intr'una din zile, dascălul, ce-i veni lui? Se uită la găină și văzù că sub aripă eră scris ceva.

Se uită mai bine și citește: «Cine-o mănca căpățâna se face împăratul împăraților; cine-o mănca inima, se face filozof și cine-o mănca ficatul, găsește seara când se culcă și dimineața când se scoală, câte-o pungă cu bani».

— Mă, mă, mă! Ce noroc — se gândi dascălul. — «Acu-i acū»
Și-i dete *Sersea* prin gând să mănânce el căpățâna, inima și ficatul.

Da cum? Că oamenii noștri țineau la găină ca la ochii din cap.
Ziua următoare începe să cam facă cu ochiul stăpână-sii și asta, cap de muere, ce să-i faci? Are și bătrânețea câte-o asvârlitură! de la o vreme au pornit să-i cam ardă și femeii călcăile după dascăl.

Au dus-o ei ba azi, ba mâine, până într'o zi, când dascălul — ce dascăl o fi fost și ăla — îi zice:

— Dacă ții la mine, puiculiță, tae-mi pasărea din colivie, că mare poftă am să-i mănânc carnea. De nu mi-i face pe voie, mă duc încotro oiu vedeă cu ochii; nici de nume să nu-mi mai auzi!

Ce să nu-i asculte vorba, nevasta, că-i picase cu tronc la inimă, nu alta! Îi taie pasărea și pune s-o gătească; iar dascălul spune bucătăresei să-i păstreze lui, fripte d'a bașca: căpățâna, inima și ficatul.

Zis și făcut. Le țineă calde pe cuptor și-l așteptă.

Da Sfântulețul nu doarme. Când copiii au scăpat din mâna dascălului, au sbughit-o le masă. Le măsaseră șoarecii în pânțele și, până una alta, au dat o raită pela cuine să mai ronțăie câte ceva. Caută 'ncoa, caută 'ncolo, cereau morțiș bucătăresei să le dea, cum o ști, ce-o aveă.

Le spuneă ea ba una, ba alta, doar i-o domoli, da când să iasă afară, lihniti cum erau, norocul lor: au zărit fripturile pe cuptor și atât le-a trebuit. Băiatul cel mare a mâncat căpățâna, cel mijlociu, inima, iar cel mic, prisnea, hălpăi ficatul.

Și, minune, n'apucă să sosească dascălul, că băiatul cel mijlociu se și făcu filosof și în pripă pricepă, drăguțul de el, ce se întâmplase.

— Mă fraților — zice — dacă vi-i drag pe lume, iute, iute să ne luăm tiliuțele dela casa asta, că o clipă de om mai zăbovi, dascălul are să ne răpuie capul.

Și le spune tot ce cu mintea lui pricepuse.

Ce să facă feciorii? Și-au luat lumea 'n cap și . . . s'au dus, s'au dus, cale lungă până lângă zidurile unei cetăți. Acolo alături eră o casă pustie și d'asupra ușii se găsiu scrise aceste cuvinte «Cui i-e foame, să intre înăuntru și numai cu gândul să gândească, că masa se va întinde singură cu tot felul de mâncări».

Pe semne casa asta de Dumnezeu eră orânduită acolo, ia așa, pentru călători.

Intră ei, se ospătează și, când se scoală și-și fac cruce ca fitece creștin, fratele cel mic, grăi către ceilalți:

— Mă fraților, știți voi ceva?

— Știm dacă n'ei spune.

— Păi, uite, vedeți cetatea asta. Alaltăeri a murit împăratul și poporul a hotărît în taină să aleagă împărat pe omul care o intră mâine mai de dimineață pe poartă. «Și eu zic să plecăm acum de pe aici, iar mâine dimineață din zori, tu, fratele cel mare, să intri cel dintâiu în cetate.

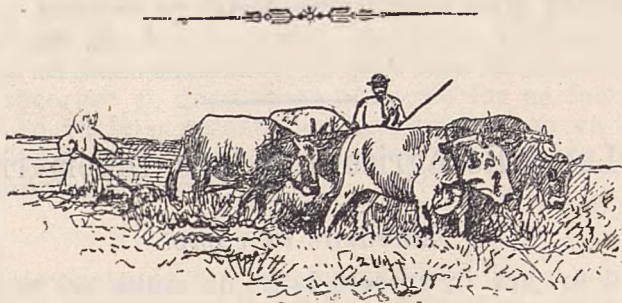
Zis și făcut. Când a intrat pe poartă, s'a pomenit fratele cel mare cu mitropolitul, cu boerii și cu sumedenie de norod că i-se închină ca unui mai mare, îl duc cu alaiu la domnie și-l așează cu mare cinste pe scaunul împărătesc.

Bucuria lui. Și-a luat și frățiorii și . . . ce bine nu le curgea 'n palmă? Filosoful îi spunea și-i tâlcuia fel și chip toate adâncurile împărăției și ale acestei lumi trecătoare. Prisnea își avea la fiecare culcare și la fiecare sculare o pungă cu bani; iar el, feciorul cel mare, trăia *tabla-bașa*. Ce? E lucru prost să fii împăratul împărățiilor?

A domnit cu pace și înțelepciune vreme îndelungată; a domnit așa de bine că, mare, se dusese vestea peste nouă mări și țări de așa împărăție și de așa cârmuitor.

(Va urma).

C. Rădulescu-Codin.

Stareă agricolă a României la finele lunii Noemvrie 1907 st. n.

Ploile și puțina ninsoare din cursul acestei luni au fost de foarte mare folos atât dezvoltării semănăturilor cât și continuării lucrărilor agricole de toamnă foarte mult întârziate din cauza secetei din trecut.

După ploile mai satisfăcătoare dela sfârșitul lunii s'au făcut arături și semănături de toamnă în cea mai mare parte a țării. În ultimele zile ale lunii Noemvrie și în primele din cea următoare, timpul fiind călduros și frumos, lucrările agricole s'au continuat cu foarte mare activitate mai ales în Muntenia și în Dobrogea. În Moldova, unde trigul a fost mai mare și ninsoarea dela 17 mai multă, lucrările agricole au încetat din ultimele zece zile ale lunii.

Umezeala deși n'a pătruns decât până la 10 cm. de adâncime a favorizat totuși facerea mai cu ușurință a arăturilor și ogoarelor și a înlesnit încolțirea semințelor care se găseau în pământ încă din lunile precedente.

Semănăturile care erau răsărite, dar mergeau rău din cauza secetei, acum s'au mai îndreptat și multe din ele au progresat. Îngheturile nu le-au cauzat nici un rău.

La sfârșitul acestei luni mai în toată țara semănăturile timpurii, deși făcute în uscătură, erau răsărite, iar acele târzii începuseră a încolți. Locurile din porumbiști s'au arat și semănat cu înlesnire, așa că în multe părți timpul fiind favorabil în acea

stă lună, s'au terminat toate semănăturile de grâu de toamnă. Orz s'a pus foarte puțin.

Iarba a înverzit pe câmpii, iar vitele au fost scoase mai în fiecare zi la pășune prin porumbiști unde mai găsesec câte ceva de hrană, ele însă se țin mai mult cu nutrețul destinat pentru iarnă care este foarte puțin și a cărui lipsă a început a se simți mult. Vitele în multe părți sunt slabe și se vând cu prețuri foarte mici.

Defundări de terenuri și plantațiuni de pomi s'au făcut aproape tot cursul lunii; viile s'au curățit și îngropat pretutindeni.

Frunzele arborilor au căzut cu totul; la unele specii mugurii s'au desvoltat mult, timpul fiind destul de călduros.

I. St. Murat.

Directorul Institutului Meteorologic.

Lucrările agricole în luna Decembrie.

Lucrările la câmp.

La noi în țară în această lună, de multe ori timpul este călduros, așa că pământul nefiind înghețat, se pot face cu multă ușurință arături pentru semănăturile de primăvară, dacă aceste arături nu s'a isprăvit în luna lui Noembrie. Nu numai atât, dar unii arendași cari socotesc că n'au făcut destule semănături de grâu până în această lună și dacă timpul este frumos și pământul desghețat și svântat de prea multă umezeală, mai fac încă semănături de grâu în porumbiști. Acest mod de cultură și semănătură de grâu este cu totul vătămător, de oarecă această semănătură poate să dea rezultate cu totul rele, așa în cât agricultorul poate să piardă toată semănătura. Orice bun agricultor trebuie să se mulțumească cu ceea ce a putut semăna până la sfârșitul lunii Octomvrie. Și nici odată nu trebuie să se gândească la semănatul grâului în luna lui Decembrie. Mult mai cuminte este să se mulțumească în luna lui Decembrie, dacă timpul este frumos, să continue arăturile pentru semănăturile de primăvară, să care gunoii pe locurile care le are mai sărace. Dacă pământul nu este înghețat, se pot face și sădiri de pomi roditori, de vițe altoite și de copaci de pădure, iar în grădinile de legume se poate săpa pământul.

Hrana vitelor.

Vitele de muncă ca și cele de lapte trebuiesc bine hrănite și îngrijite ca și în luna Noembrie.

Pritocitul vinului.

În luna aceasta se pritocește vinul nou, pentru prima dată. Această lucrare se face pe timp frumos și dacă nu bate vântul. De data aceasta pritocirea se face astfel: Dăm drumul

vinului să curgă pe cană într'un hârdău, de unde se ia cu un vas curat și se toarnă în altă butie, pregătită mai dinainte ca să fie curate. Drojdia care rămâne după pritectul vinului se întrebuițează la scoaterea rachiului de drojdie. În pivniță se caută ca totdeauna buțile să fie pline și bine astupate cu un dop de lemn, ca vinul să nu se strice. Umplerea buților se face totdeauna cu vin de aceeași calitate și din același an.

Dospirea tutunului.

Când se face dospirea tutunului, nu trebuie să treacă căldura peste 30 grade centigrade; iar când căldura a ajuns la acest grad se desfac pachetele și se lasă în bătaia vântului până se răcoresc și după aceea păpușele iar se fac pachet. Dacă nu se va face această lucrare, tutunul se va strică și sătenii cultivatori au să piardă la preț, când îl vor predă la regia tutunului din București.

Lucrările în pădure.

Se taie lemnele de foc precum și lemnele de construcție. Lemnele destinate pentru foc se așează în stânjeni sau în metri cubi și se scot din pădure până ce n'a început să lăstărească tulpinele, adică până în luna Martie. Lemnele de construcțiune până la întrebuițarea lor, trebuie să fie ferite de ploaie și căldura soarelui, ca să nu înceapă a putrezii

Comptabilitatea.

Fiecare agricultor care știe puțină carte este dator să ție comptabilitatea, adică socotelile de tot cece se petrece pe moșioara lui, fie mare, fie mică, fiindcă numai prin ținerea acestor socoteli, orice cultivator își va putea da mai bine seama, de cheltuelile și de venitul ce-l poate produce fiecare bucată de pământ cultivat cu o plantă oarecare. Tot în această lună fiecare agricultor să-și facă inventariul de tot cece are pe lângă casă: instrumente agricole, vite de muncă sau de lapte, oi, porci, păsări de curte, nutrețuri pentru vite, grâu, porumb, orz și altele, etc; ce are în hambar sau în magazie pentru hrana lui și a animalelor lui, de locurile arate și semănate din toamnă cu grâu, seară, orz, locurile arate pentru semănăturile de primăvară și care din acestea au fost îngrășate cu bălegar de vite sau un altfel de îngrășământ.

Toate acestea se vor scrie în condica numită *inventar*, cu adevăratul lor preț, pe cât va fi posibil. Nu este destul a pune în inventar, două pluguri și doi boi de muncă, ci și prețul acestor pluguri în bani, și cât au pierdut ele din adevăratul lor preț prin întrebuițarea la aratul pământului în decursul anului, etc. Cu chipul acesta, la sfârșitul lunii Decembrie și la începutul lunii Ianuarie, fiecare agricultor va ști cum stă avutul lui, cât a cheltuit dela 1 Ianuarie 1907

și până la 31 Decembrie, și care este câștigul din munca lui dintr'un an și cu ce venit intră la începutul anului 1908.

Pe lângă condica numită *inventar*, fiecare agricultor trebuie să aibă încă 2 condici cel puțin: una numită *Jurnal*, în care trece toate lucrările pe cari le-a făcut în decursul anului cu cheltuelile lor, și o altă condică *Cassa*, în care se trece nu numai banii cari se dau, ci și ce se încasează în decursul anului.

Cassa trebuie să corespundă cu cheltuelile ce sunt trecute în condica numită *Jurnal*.

V. S. Moga.

Lăptarul.

Lrice om, orășan sau sătean, dacă voește a se îndeletnici cu negoțul cu lapte, trebuie înainte de toate a fi *sănătos* și mai ales a nu suferi de boale lipicioase, ca bunăoară *oftica* (*tuberculoza*), boale care-i grăbesc sfârșitul dându-se la acest negoț, pe lângă faptul că prin meseria lui,

O laptagioaică belgiană, curată, cu vase curate și cu lapte bun.

poate împrăștiă acele boli la mușterii, la alți lăptari, și la animalele lui chiar.

El să aibă o bună gospodărie și nițică dare de mână, sau dacă n'o are, să caute a face, pentru

a-și putea agonisi și întreține vitele, precum și toate cele necesare pentru facerea comerțului lui.

Daca pentru bunul mers al trebilor, orice negustor trebuie a nu fi vițios, apoi cu atât mai mult se cere aceasta lăptarului. El să nu fie stăpânit de patimi, ca păcatul beției, al jocului de cărți ș. a.

Să fie cinstit, bun și prietenos cu oamenii, blând cu vitele pe care să știe a le îngrijii.

În comerțul cu lapte sau produse ale laptelui ca brânză, unt, smântână, iaurt, etc., nu se poate câștiga, decât numai atunci când acela ce-l face, este pildă de curățenie în toate lucrările lui. Lăptarului dar, din fire trebuie să-i placă curățenia, neputându-se suferi cu corpul murdar, cu mâinile nespălate, cu unghiile netăiate, cu rufele neprimenite la vreme, cu veșmintele necurate, cu vasele în care ține lăpturile neîngrijite. Locuința lui să fie spoită des, aerisită în totdeauna și îndestul de luminată.

Irimia Popescu
Medic-Veterinar.

Conferințele maștrilor de gimnastică.

Duminică 25 Noemvrie trecut s'au întrunit la liceul Lazăr din Capitală — în urma convocării d-lui Ministru al Instrucțiunii — toți maștrii de gimnastică din țară. Scopul adunării eră de a se vorbi asupra mijloacelor cum s'ar putea face mai bine și mai rațional educația fizică a elevilor și în acelaș timp de a se unifică metoda de predare a gimnasticeii în școale.

Ședința cea dintâiu s'a ținut sub preșidenția d-lui Spiru C. Haret, Ministru al Instrucțiunii. La această ședință au asistat și d-l Lupu Antonescu, secretar general la ministerul de instrucție, d-l General Năsturel, d-l P. Gârboviceanu, administratorul Cassei Bisericii, d-l D. Ionescu, inspectorul cursurilor de gimnastică, etc.

D-l *Ministru al instrucțiunii* vorbește despre rolul gimnasticeii pentru dezvoltarea fizicului elevilor, și despre îmbunătățirile care treptat s'au făcut sălilor de gimnastică din țară. D-sa a arătat că în curând toate școlile statului vor fi înzestrate cu aparatele necesare pentru gimnastică. Vorbește apoi de tratativele ce se urmează între ministerul de instrucție și cel de război pentru contopirea cursurilor de gimnastică cu instrucția militară.

D-l *Corbu*, maestrul de gimnastică dela liceul din Brăila, mulțumește în numele colegilor săi, d-lui Haret pentru deosebita

atenție ce dă cursurilor de gimnastică. Amintește că toate îmbunătățirile făcute se datoresc exclusiv d-lui Haret. Roagă pe d-l Ministru să aibă în vedere reaua stare materială în care se găsește maeștrii de gimnastică și să binevoiască a se gândi și la îmbunătățirea ei.

D-l *D. Ionescu*, inspectorul învățământului gimnasticeii, după ce salută pe congresiști, face istoricul gimnasticeii în cursul vremilor și arată marele rol ce l-a jucat mai cu seamă la popoarele antice, la Greci și la Romani.

Gimnastica este atât de necesară pentru dezvoltarea și întărirea corpului, a moralei, cât și a sentimentelor patriotice. Aduce mulțumiri d-lui Ministru care dă o deosebită atenție gimnasticeii, adică educațiunei fizice a tinerilor. Mulțumește și d-lui general Petre Năsturel, care a venit să asiste și să-și spună părerile sale precum și d-lor doctor Ureche și C. N. Velescu care au promis că vor ține câte o conferință.

D-l *General Petre Năsturel*, președintele societății române de arme, gimnastică și dare la semn, precizează ce trebuie să se înțeleagă prin instrucția militară. D-sa arată că elevii n'au nevoie de o instrucție cu totul militară, ci trebuie mai ales pregătiți sufletește pentru chemarea lor de apărători ai țării. Insistă asupra armoniei ce trebuie să existe între educația fizică și morală, și dă ca exemplu pe Japonezi cari au învins fiindcă fizicul și moralul erau la acelaș nivel.

Conferințele acestea au ținut câteva zile.

T.

Din „*Monitorul Oficial*”.

(1 — 30 Noembrie).

— No. 172 dela 4 Noembrie 1907 cuprinde: Rezultatul alegerii consiliului județean de Tecuci.

— No. 175 dela 6 Noembrie: Programul conferințelor maeștrilor de gimnastică; — Mișcarea populațiunii în comunele rurale în Februarie 1907; — Obligațiunile Casei de Credit viticol eșite la sorți.

— No. 177 dela 8 Noembrie: Decretul pentru convocarea corpurilor giuitoare.

— No. 178 dela 10 Noembrie: Regulamentului «Căminului moașelor rule».

— No. 179 dela 11 Noembrie: Sumarul ședințelor Sfântului Sinod din sesiunea pe primăvară.

— No. 180 dela 13 Noembrie: Lucrările pentru ocuparea catedrei de istoria bisericeii române la facultatea de teologie din București.

— No. 182 dela 15 Noembrie: Mesagiul pentru deschiderea corpurilor giuitoare.

— No. 183 dela 16 Noembrie: Comunicarea d-rului Babeș la Academie despre boalele de rinichi.

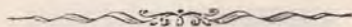
— No. 184 dela 17 Noembrie: Regulament pentru aprobarea cărților didactice de curs secundar. — Instrucțiuni privitoare la aplicarea programei cursului primar. — Lucrările pentru numirea profesorului de chimie medicală la facultatea de medicină din Iași.

— No. 185 dela 18 Noembrie: Lista de noi pensionari.

— No. 189 dela 24 Noembrie: Circulara Ministrului de Instrucție privitoare la lucrul de mână în învățământul primar.

— No. 191 dela 27 Noemvrie: Lista institutorilor și învățătorilor numiți cu titlu definitiv.

— No. 192 dela 28 Noemvrie: Mișcarea populației în comunele rurale în luna Martie 1907.

Prețul cerealelor în târgurile streine, socotite pe suta de kgr.

	Grâu	Secară	Orz	Ovăz
Mänhen (Germania)	32,95	27,95	25,90	25
Berlin »	29,00	24,15	24,00	23,00
Strasburg »	23,00	21,50	18,50	21,00
Colmar	23,50	22,00	19,25	21,00
Londra (Anglia)	22,95	16,00	16,50	18,20
Viena (Austria)	27,35	25,10	21,55	19,20
Bruxel (Belgia)	22	18,50	18,75	19,65
Liège »	18,56	18,75	17,50	18,50
Anvers	18,25	18	17	20
Budapesta (Ungaria)	25,20	21,50	17	18,25
Milan (Italia)	22,25	18,75	19,50	20,25
Geneva (Elveția)	23	21	20	21
New-York (America)	22,50	14	17,50	16,50
Chicago »	21,25	17	17	16,25
Paris (Franța)	23,50	19,50	18	19
Alte târguri franceze	22,91	17,71	17,85	17,81

Prețul cerealelor la târgul din Brăila și Galați socotite pe suta de kgr.

Grâul	s'a vândut cu	18—21 lei.
Secara	» » »	18 l. și 65 b.
Porumbul nou	» » »	12—13 lei.
» vechi	» » »	13 l. și 65 ct.
Orzoaica	» » »	15 l. și 75 ct.
Orzul	» » »	14—15 lei.
Cincantin	» » »	13 l. și 20 ct.
Ovăz	» » »	10 lei.
Rapița	» » »	19 l. și 20 ct.
Mazăre	» » »	15 lei.
Fasole	» » »	16—19 lei.

Cantinele școlare

Primum la Redacție darea de seamă despre situația cantinelor școlare din capitală în anul școlar 1906—1907.

Inițiate în 1898 după inițiativa d-lui Sp. Haret, și pe atunci ministru al instrucțiunii publice, cantinele au fost de un mare folos pentru progresul învățământului primar.

În anul școlar trecut au funcționat 12 cantine pe lângă 5 școli de băieți, 5 de fete și una mixtă. Prețul porțiilor de mâncare a fost de 10 sau de 5 bani, (afară de cele date gratuit) deși costul lor a variat între 20 și 30 de bani. A trebuit deci ca diferența aceasta de cost să se împlinescă din veniturile asociațiunii. Aceste venituri bine administrate, au fost de ajuns nu numai ca să împlinescă cheltuelile pe deasupra plății date de elevi, dar chiar au format un fond care s'a ridicat la 65.655 lei noi.

Nu se putea să fie altfel, când toată lumea a înțeles însemnătatea acestei binefăcătoare opere.

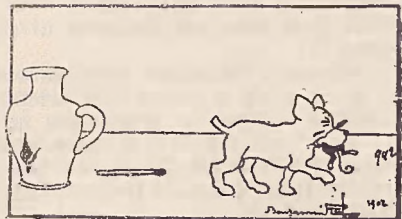
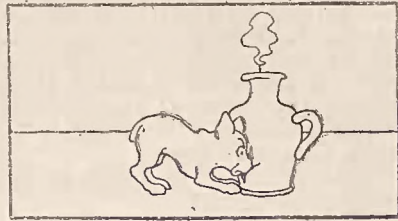
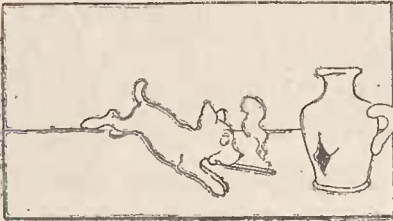
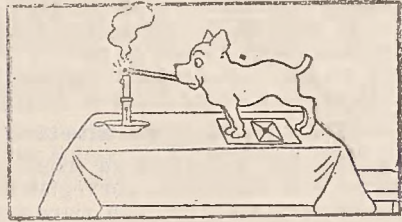
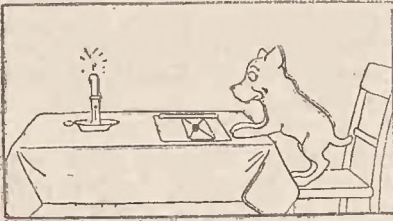
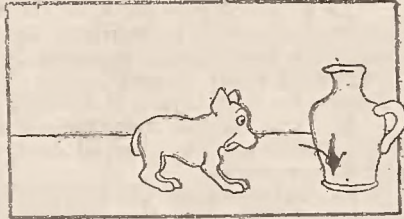
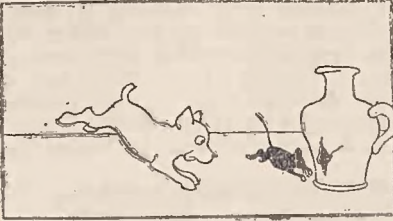
Toți câți și-au dat bine seama că prin înființarea cantinelor se ajuto-rează mult regulata frecventare a școlilor mărginașe în special. toți câți s'au pătruns, că numai hrana minții și inimii nu poate stămpără foamea și degenerarea fizică, s'au pus pe lucru și continuă a lucra cu răvnă, contribuind efectiv la popularea școlii, la dezvoltarea fizică, la facilitarea învățământului micilor copilași, încredințați școlii obligatorii pentru asigurarea viitorului țerii.

R.

Pagina glumeață.

CĂȚELUL ISCUSIT

(Poveste fără cuvinte).

Cronica Săptămânii.

(21 — 28 Noemvrie 1907)

Din țară.

— La Cameră s'a discutat până acum asupra proiectului de răspuns la Mesagiul regal. O delegațiune formată din d-ni deputați va înmâna M. S. Regelui răspunsul.

— La 27 Noemvrie d-l I. C. Brătianu, ministru de interne, a depus pe biroul Camerii, în mijlocul aplauzelor entuziaste și prelungite ale membrilor majorității, proiectul de lege asupra învoielilor agricole.

Camera a votat urgența.

Proiectul a fost tipărit și distribuit d-lor deputați chiar în acea ședință.

— AA. Lor Regale Principele Ferdinand și Principesa Maria, însoțiți de d-l Aghiotant Grecianu și de d-na de onoare Grecianu, au vizitat spitalul Brâncovenesc.

— În orașul Vaslui s'a înființat o bibliotecă populară, cu numele «Vitorul».

— Defunctul Alexandru Vranș, din Turnu Măgurele, a lăsat un fond de 200.000 lei, din al cărui venit anual să se ajute câte 20 de bătrâni săteni, din comuna Putineiu.

— În capitală s'a înființat o societate de patronaj pentru preveniții cari și-au făcut osânda și pentru copiii lipsiți de părinți. Scopul ei este de a se ajuta cei eșiți din închisori și copiii lipsiți de familie, ca să-și poată agonisi hrana în mod cinstit.

Dela Români din alte țări.

— Români din Viena au trimis o telegramă de felicitare și de mulțumire marelui scriitor norvegian Björnsterne Björnson, pentru curajul cu care a apărut prin ziare naționalitățile din Ungaria prigonite de Maghiari.

— În Camera maghiară au vorbit foarte cuminte deputații români Pop și Maniu, deplângând politica pe care o fac azi conducătorii Ungariei.

— Ambasadorii puterilor străine, aflați la Constantinopol au ținut o consfătuire în care au discutat despre «chestia macedoneană». În deosebire s'a luat în dezbateri plângerea ministrului Macedoniei d-l I. Papiniu, relativ la barbariile bandelor grecești față de populația română din Macedonia. Din cifrele și datele prezentate s'au convins ambasadorii streini despre persecuțiile crâncene, ce le îndură Români din Macedonia din partea antaților greci.

S'a votat apoi o deciziune unanimă, pe care ambasadorii voesc s'o prezinte Sultanului.

Din Străinătate.

— Regele Oscar II al Suediei a încetat din viață, în vârstă de 78 ani și după o domnie de 35 ani.

Noul rege este fiul defunctului și s'a urcat pe tron, luând numele de Gustav V.

— În mina Fairmond din America, un număr de aproape 600 lucrători și-au găsit moartea, din pricina unei exploziuni de gazuri, căreia i-a urmat arderea și prăbușirea minei.

— La Viena s'a ținut o mare întrunire publică, ca să protesteze împotriva prigonirilor Ungurilor față de popoarele din Ungaria. Au luat parte cetățeni de toate treptele din acel oraș, precum și mai mulți deputați austriaci.

S'a vorbit despre măcelurile săvârșite de Unguri la Panade, Pecica, Christian și Cernova.

La urmă s'a votat o moțiune, prin care se cere ca deputații naționa-

lităților să facă tot ce le stă prin putință, ca să se pună odată capăt sălbăticiilor maghiare

— Din cauza unei cețe dese, în canalul Mânecei, s'au ciocnit două va-poare. Peste patru sute de oameni și o mulțime de lăzi cu mărfuri s'au scufundat în mare. Pagubele se urcă la 600 franci.

— Din Berlin se anunță că acum sunt în acel oraș 25.000 de lucrători fără de lucru, cea mai mare parte aparținând industriei metalurgice.

— Americanii din New-York sunt foarte nemulțumiți de aplicarea vechii legi, prin care sunt oprite orice petreceri Duminică.

— La Paris s'a înființat un institut internațional de igienă.

— În Anglia timpul a fost prielnic semănăturilor. Cele de toamnă au fost făcute în condițiuni bune, mai ales în sudul regatului.

În Germania, lucrările câmpului sunt aproape terminate, iar în Belgia situația agricolă e relativ mulțumitoare.

În Rusia, cu toate ploile căzute în ultimul timp, situația agricolă e departe de a fi bună. Micșorarea suprafeței semănate ar putea influența mai mult asupra secarei decât a grâului.

INFORMAȚIUNI

— Ministerul instrucțiunii a intervenit pe lângă ministerul de război, ca elevii din școlile normale care au vârsta de a fi recrutați, să nu mai fie chemați pe la comunele de origină, de oarece pierd prea mult timp, neglijând astfel cursurile.

Ministerul instrucțiunii cere ca recrutarea acestor elevi să se facă în localitățile, unde sunt școlile normale.

— Un foarte răspândit ziar din Germania de Nord, publică într'un număr recent o corespondență în care se spune că Domeniul Coroanei a ajuns să servească ca model în țara întreagă, mulțumită d-lui Ion Kalinderu, administratorul lui.

— D-na Elena T. Anastasiu, din orașul Tecuci, a donat suma de 5000-lei Primăriei aceluia oraș. spre a servi la mărirea fondului de restaurare a bisericii catedrale din localitate.

— la 1 Aprilie 1908 orele 2 p. m. se va ține concurs la Eforia Spitalului Civile din București pentru 3 locuri de medici secundari din cari 2 în specialitatea de medicină internă (serviciul boalelor contagioase spitalul Colentina și spitalul din Ploești), și una în specialitatea de chirurgie secția Ginecologică spitalul Filantropia.

Condițiunile de admisibilitate și programul concursului sunt publicate în Monitorul Oficial No 278 dela 11 Martie 1900.

Registrul pentru înscrierea candidaților se află deschis în orice zi și oră de lucru la Eforie și se va închide cu 10 zile libere înainte de ziua fixată pentru ținerea concursului.

— Direcțiunea generală a serviciului sanitar (serviciul veterinar) a înscuvințat să se importeze porci cu următoarele condițiuni:

a) Să fie însoțiți de certificate sanitare veterinare în traducere română sau franceză, prin care să se ateste că vin din comune neatinse de epizotii care se iau la porci.

b) Porcii vor fi ținuți negreșit 20 de zile în observație (izolați) la punctul de intrare, oricari va fi destinația porcilor aduși.

c) Porcii vor trebui să poarte o marcă metalică a serviciului veterinar, care liberează certificatul pentru a se evita substituiri.

b) Se va pune în vederea importatorilor că dacă un singur caz de boală infecțioasă contagioasă se va ivi printre porcii importați, tot grupul va fi ucis fără nicio despăgubire,

Primejdiioasele întâmplări

ALE

Marișarului franțuz LUDOVIC TREGAN

ÎN

NOUA GUINEE (povestite de el însuși)

TRADUCERE DE C. C. POP.-TAȘCĂ.

Când intrai în această curte văzui bărbații îmbrăcați cu niște cămeși foarte scurte, iar femeile în pielea goală, deși de obicei ele erau îmbrăcate. În fundul curței se ridică un fel de cort în culori vii, pe al cărui fund făcut din plăci de aur lustruit, se răsfrângeau razele soarelui. În el erau două tronuri de aur curat, pe care ședeau regele și regina. Pe cele două din-tăiu trepte ale tronului regelui, stăteau patru oameni în-țelepți numiți de ei *noo*; cei doi cari veneau chiar lângă rege, cu pletele lor albe, cu bărbile lungi și mari și cu chipul lor de sfin-țenie, ar fi insuflat respect ori cui i-ar fi văzut. De fiecare parte a tronurilor erau legați cu fringhii groase, făcute din piele și fire de aur, doi mari tigri vii, cari priveau fioroși mulți-mea. Între cort și curte eră o gardă numeroasă de călăreți armați cu săbii și cu lănci.

Ca să intri în curte treceai printre două rânduri de călă-reți. Ajungând lângă cort, trebuia să te pui pe burtă și tâ-rându-te până la piciorul tronului regelui, să-l saluți de trei ori, ridicând mâna către el, fără să-l privești. Un soldat te atingeă cu vârful săbiei și atunci treceai, tot târându-te, înainte până la cealaltă parte a cortului, unde aveai voie să te ridici și să te plimbi prin galeriile acoperite cari încunjurau curtea. Deși su-pușii mergeau foarte repede înaintea regelui, totuși abia îmi veni rândul peste 5 ore. Când ajunsei în fața tronului, regele se aplecă către bătrânul *noo* din dreapta sa și îi spuse ceva; acesta spuse vorbele regelui unui *noo* mai tânăr care eră pe a doua treaptă, iar acesta o spuse unui al treilea care eră la marginea cortului. În sfârșit acesta mă întrebă:

— Cum te numești?

Răspunsul meu fu primit de al treilea *noo* din stânga și ur-mând șirul cum îmi fusese pusă întrebarea, dar invers, fu dat regelui, și tot așa s'a urmat în tot timpul cât am vorbit:

— Mă numesc Ludovic Tregan.

— Din ce țară ești?

— Dintr'o țară de peste marele Ocean.

— Cum te ai făcut cu pielea albă?

— Așa am fost totdeauna, și toți oamenii din țera mea sunt albi.

— Cu ce se indeletnicesc oamenii din țara tă?

— Cu scoaterea aurului din pământ.

— Poți să ne spui cum fac ei aceasta?

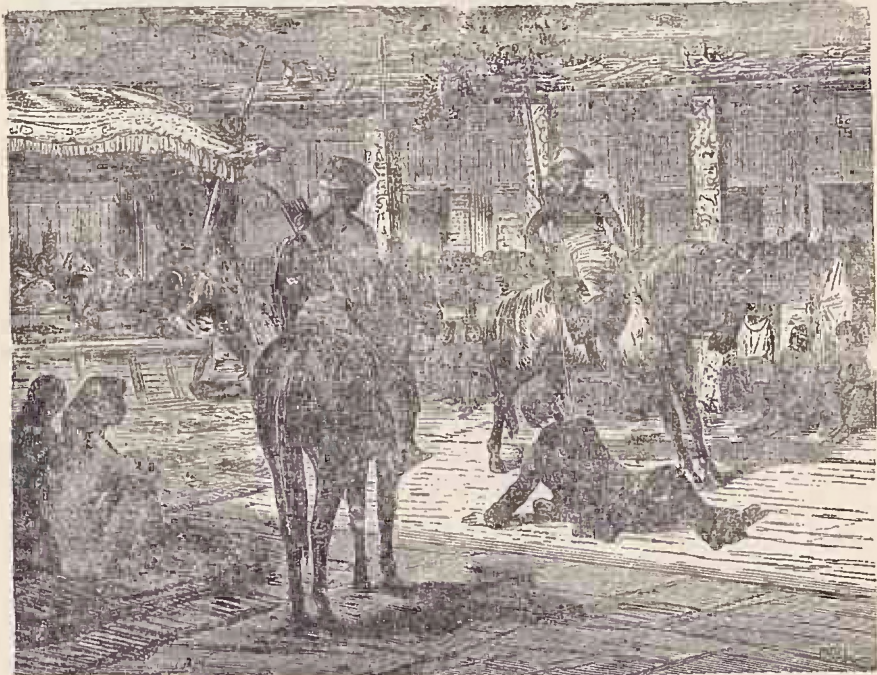
În tot timpul cât le-am povestit meșteșugul scoaterii auru-
lui din pământ, m-au ascultat în tăcere.

— Vrei să te duci la minele de aur ale Marelui Rege, ca să
arăți sclavilor lui cum să găsească aurul?

— Este cea mai vie dorință a mea.

Simții atunci o ușoară înțepătură pe umăr, și mă retrăsei,
multumit că puteam în sfârșit să mă ridic.

Când ajunsei în galerii, fui amețit de priveliștea ce se des-
fășură înaintea ochilor mei: Razele soarelui scânteiau pe unifor-
mele încărcate de aur ale garzilor, ca și pe toți pereții și co-
loanele galeriilor. În fund palmieri uriași se legănau în bătaia

Simții atunci o ușoară înțepătură

vântului, păsări cu pene în mii de culori se sbegueau în aer;
iar de trunchii palmierilor se vedeau legați *bisoni* cu priviri
sălbatică. Regele eră mic de statură, regina eră și mai scundă.
Amândoi erau bogat îmbrăcați, iar podoabele de aur și de pie-
tre scumpe străluciau pe ei. Nimeni afară de ei, n'avea voie să
poarte odoare.

Serbarea sfârșindu-se toți se prosternară, pe când suveranii
mergeau spre palat. Idată fui înconjurat de cei mai de seamă
Orangonoki și de femeile lor, rugându-mă să le fiu oaspete

Mă scăpai cum putui de ei și mă întorsei la Kayhar unde
dulcea Lamiam mă aștepta îngrijorată. Fu încântată când îi
spusei că eram fermecat de cele ce văzusem.

(Va urma)

„STEAUA“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalindernu, *Președintele Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Bănu, *profesor secundar, fost inspector școlar*. — *Membrii*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *fost senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *fost Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor*. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membri înscriși și cotizațiuni plătite (urmare).

N. Ionescu Ciochina (Ciochina), 1 leu; Preot C. Șerbănescu (Su rra ; 1 leu; V. Teodoru (Grivița), 1 leu; Ioan Pătrașcu (Bălaci de jos), 1 leu; G. M. Șerbănescu (Sareci Fralitești), 1 leu; B. Dinulescu (Gaița), 1 leu; C. Paraschivescu (Fetești), 1 leu; Olimpiu A. Țițeiu (Gura Ialomiții), 1 leu; D. D. Vulcan (Armășești), 1 leu; Th. Poenaru (Moldoveni), 1 leu; G. Georgescu (Hagieni), 1 leu; Gr. Popescu (Căzânești) 1 leu; D. Iordănescu (Stelnica), 1 leu; A. G. Popescu (Ștefănești), 1 leu; Z. Pavelescu Rași), 1 leu; N. Stănescu (Bordușelele), 1 leu; Ion Idiceanu (Cnucea Giurea), 1 leu; I. Paraschivescu (R. Nescu), 1 leu; M. I. Mușătescu Strachina Țândărei), 1 leu; Șerban P. Popescu (Milesești-Ialomița), 1 leu; Ion Teodorescu (Bristinii-Ialomița), 1 leu; Teodor Udzu (Alexeni) 1 leu; Alexandru D. Hagianu (Brăilița), 1 leu; D. Sachelărescu (Iași str. Ștefan cel Mare 3 lei; C. H. Vartic (str. Nemțească, Iași 3 lei; El. C. Vartic (str. Nemțească Iași), 3 lei; N. Schwartz (str. Lozoeschi Iași), 3 lei; N. V. Palade (str. Muzelor Iași), 3 lei; M. Bucur (str. de Jos Iași), 3 lei; Arnold Kasner (str. Ștefan cel Mare, Iași), 2 lei; Flugelman A. N. (str. Ștefan cel Mare Iași), Jacob Edelstein (str. Ștefan cel Mare Iași), 2 lei; D. Goldscheäger (str. Ștefan cel Mare Iași), 3 lei; D. Neagu (str. Ștefan cel Mare Iași), 1 leu; Vasile I. Botez (str. Palat Fundacul Man; girov 1, Iași 2 lei; Max Pineles (str. Palat Iași de Sus), 2 lei; Ion Stef. Popescu, preot (Bis. Sf. Andrei) 2 lei; D. Constantinescu, preot (școală Trei Erarchi Iași), 3 lei; Mihail Viorescu (str. Palat 36 Iași), 2 lei; Marcus Schwartz (str. Palat 2, Iași) 3 lei; Iulius Vagnes (str. Primărie 2 Iași), 2 lei; Herman Șchapura (str. Primăriei 4, Iași), 1 leu. H

Aschkonosy (str. Veche Iași), 2 lei; N. Mașcovici (str. Palat 6. Iași), 1 lei; Rafail Segal (str. Ștefan cel Mare Iași), 3 lei; Avram Schein (str. Sf. Sava 7 Iași), 2 lei; V. Pandele (str. Zoei 7 Iași), 3 lei; A. I. Rosembium (str. Ștefan cel Mare 23, Iași). 1 lei; I. Colceag (str. Cismărie 18, Iași), 2 lei; Sofia A. Scriban (str. Cuza-Vodă 63, Iași), 2 lei; I. V. Cucu str. Primăriei 8, Iași, 2 lei; C. Dafineșcu (str. Albă 24, Iași), 2 lei; M. V. Castand (str. Sf. Andrei 13, Iași), 2 lei; Gh. Ștefănescu (Școala No. 10 de băeți, Iași), 2 lei; Lazăr Gheorghe (Idem Iași), 2 lei; El. Porușanu (școala No. 8, Iași), 2 lei; M. Tulbure (școala No. 8, Iași), 2 lei; L. Litzica (școala No. 8, Iași), 2 lei; V. Paleologu (Gândul 8, Iași), Leo Papper (Fundacul Lozowschi Iași), 5 lei; Sofia Rosin (școala de fete No. 1 Iași), 2 lei; Elena B. Silvestru (școala de fete No. 1 Iași), 2 lei; Țăranu (Școala de fete No. 1 Iași), 3 lei; Kesariu (str. Priu ariei 116, Iași), 3 lei; Ana Mancaș (str. Bărboiu 8, Iași), 2 lei; D. Gheorghiu (str. Dancus 8, Iași), 2 lei; Elena P. Cornănescu (str. Verideni Iași), 2 lei; Adela D. Botez (școala de fete No. 4 Sărărie Iași), 2 lei; Lucreția Dimachi (str. Dâmbu Iași), 2 lei; Iulia Motaș (str. Sf. Teodor Iași), 2 lei; Cleopatra D. Popescu (școala de fete No. 3 Iași), 2 lei; Cleopatra Rădulescu (școala de băeți Cuza-Vodă Iași), 2 lei; Toma Scobaî (Blebea com. Petricani) 1 lei; I. Trifan (Pârpești com. Petricani), 1 lei; I. Călin (com. Dragomirești), 1 lei; D. Focșa (com. Pipirig), 1 lei; N. Gavrilescu (Ăgapia com. Fili-oara), 1 lei; V. Popovici (Bălțătești), 1 lei; T. Popescu (Petricani), 1 lei; N. Pieleanu (Boiștea com. Petricani), 1 lei; Șt. Cristescu (M-rea Văratie Filioara) 1 lei; N. Teodorescu (Urecheni), 1 lei; V. Goian (Răucești), 1 lei; V. Dimitriu (Talpa), 1 lei; D. Teodorescu (Talpa), 1 lei; Gh. Ta belan (Talpa), 1 lei; Al. Baciul (Mastacăn), 1 lei; Gh. Cireș (Bârcu), 1 lei; V. St. Gherasim (Slobozia), 1 lei; Pr. Ioan Roșescu (Calu), 1 lei; I. T. Crețulescu (Orbic), 1 lei; Calistr. Scutărescu (Buhuș), 1 lei; Gh. Teodorescu (Zănești), 1 lei; A. Dorneanu (Gândești), 1 lei; I. Veniamin (Podoleni), 1 lei; Al. Ionescu (Costișa), 1 lei; C. Teodorescu (Buhuș). Timofte Ioan (Pângărați), 1 lei; Pr. V. Grosu (Căciulești), 1 lei; Gh. Gavrițișeanu (Pângărați), 1 lei; V. C. Trifan (Girov), 1 lei; D. Diaconița (Răpciuni), 1 lei; Ioan Iliescu (Schitu-Hangu), 1 lei; Pr. I. Constantinescu (Doina-Cirov), 1 lei; Pr. Gh. Băloiu (Oșlobeni). 1 lei; Gh. Leonescu (Hangu), 1 lei; Gh. Livizanu (Bodeștii-Precistei) 1 lei; I. Nicolau (Vaduri), 1 lei; Al. Moisei (Nemțișor), 1 lei; D-na Zulnia C. Isăcescu (școala de fete No. 1 P.-Neamț), 5 lei; Alexandru Maxim (Târgul-Neamț), 5 lei; Pr. Ghiță Mironescu (Vânători), 2 lei; I. Gr. Teodorescu (Borlești), 1 lei; D. Comoniță (Dochia), 5 lei; Ispas Epureanu (Bicatz), 2 lei; Pr. V. Gheorghiu (Bârjoveni), 1 lei; D-na Cristino I. Velian (școala de fete No. 2, P.-Neamț), 2 lei.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1907 este de 1209, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 8.500 lei.

(Va urma în numărul viitor).

LIBRĂRIA NAȚIONALĂ

Societate Cooperativă pe Acțiuni
47, Calea Victoriei, 47—București

Înființată cu scopul de a lefni articolele de librărie și papetărie

CĂRȚI PENTRU CURSUL ☆ ☆ ☆ ☆
☆ ☆ ☆ ☆ PRIMAR ȘI SECUNDAR

Cărți Literare Române și Franceze

Material Pentru Școale și Biurouri

Tot felul de Imprintate și Registre pentru Băncile Populare.

ARTICOLE PENTRU PICTURĂ ȘI DESEMNI

MARE DEPOSIT DE HÂRTIE

Prețurile mai estine ca oriunde.

52-27

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin
vărsat. Sediul Londra. Sucursala Bu-
curești.

Comitetul central: la Londra
Lachlan Macintosh Rale, " "
G. I. Goschen " "
Viconteles Duncannon " "
E. W. H. Barry " "
Robert Hamilton Lang " "
Demetre de Frank Viena
P. Naville Paris
Ad. Vernes "

Directori: { C. A. Stolz
 { E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalindern, Demetru
Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:
Londra 7 Creat Winchester street.
Sucursala: București, Piața sf. Gheor-
ghe.

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI
Capital în acțiuni întreg vărsat în
aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
compuse din prime
și daune 3.955.638.76
Idem format din capi-
tal și alte rezerve 1.075.842.80

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite Lei 33.000.000
Vice-președinte A. Rălcoianu.
Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ” asigură contra în
cediului, a «grindinei», contra riscu-
lui pierderii valorilor. Asigurările
pentru viață sunt primite în toate
combinațiunile obișnuite ca: «cas de
moarte, supraviețuire, zestre și rentă».
Sediul social în palatul Societății din
str. Doamnei No 12, București. Re-
presentanța generală în București,
str. Smârdan No. 4. Agenții în toate
orașele din țară.